

Λευκ. ἀξάγκλυγους Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀξάγκλινους Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀξάγκλινους Εὐβ. (Στρόπον.) ἀξάγκλεγος ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 76 — Λεξ. Μπριγκ. ἀξάγκλεγος Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξάγκλυστος < ξάγκλύζω.

1) Ὁ μὴ ξανθείς, ἐπὶ ἐρίων Κεφαλλ. Λευκ. Στερελλ. (Ἀράχ.): Μαλλιά ἀξάγκλινγα Λευκ. || Φρ. Τά βρα μαλλιά ἀξάγκλινγα (ἐπὶ πραγμάτων δυσχερῶν) αὐτόθ. Αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶναι μαλλιά ἀξάγκλινγα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κεφαλλ. Συνών. ἀλανάριστος 1, ἀλάναρος, ἄξαντος. 2) Ἀκτένιστος ἐνθ' ἄν.: Μαλλιά ἀξάγκλεγα Κεφαλλ. Γιατί εἶσαι ἀξάγκλινγος σήμερα; Συγκρὰ Κορινθ. Ἦταν ἀξάγκλινη λότιλα Αἰτωλ. Ἔλα νὰ σ' ξαγκλύσου, μαρή, ποῦ πιρπατεῖς ἀξάγκλινη σὰν τὴν ἀρκούδα Στρόπον. Μὲ τὰ μάτια βαθουλλά, μὲ τὰ μαλλιά λερά κι ἀξάγκλεγα ἔβλεπαν μέσ' ἀπὸ τὰ σιδερένια δίχτυα τῶν παραθυριῶν ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. Μαλλιά ἀξάγκλινστα ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. 3) Μεταφ. πολὺπλοκος, δυσχερὴς Κεφαλλ.: Λογαριασμός ἀξάγκλινγος.

ἀξάγκωνα ἐπίρρ. ἐξάγκωνα Πόντ. ἀξάγκωνα σύνηθ. ἀξάγκωνα Θήρ. Σύμ. ἀξάγκωνα Λέσβ. ἔξάγκωνα Μεγίστ. ἔξάγκωνα Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἔξάγκωνα Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀξάγκωνα.

1) Μὲ τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ὀπίσω, ὀπισθάγκωνα σύνηθ.: Τὸν δένουν ἀξάγκωνα πολλαχ. Λεσητε τον ἀξάγκωνα Σύμ. Νὰ πὰ νὰ σοῦ τὸν φέρω γὼ ἀξάγκωνα Χίος || Φρ. Ἔ, ποῦ νὰ σὲ δῶ ἀξάγκωνα! (δεμένον καθὼς οἱ κατάδικοι) Θήρ. Συνών. ἀνωπιστά 2, πιστάγκωνα. 2) Οὐσ., τὸ δέσιμον ὀπισθάγκωνα Κύπρ. (Καρπασ.): Φρ. Ἐν' ἄθροπος τοῦ ἀξαγκωνάτου (ἄξιος νὰ δεθῇ ὀπισθάγκωνα).

ἀξαγκωνιάζω Κάμπ. Κύπρ. Ρόδ. ἔξαγκωνιάζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀξάγκωνα.

Δένω τινὰ ὀπισθάγκωνα Κάμπ. Κύπρ.: Ἐξαγκωνιάσαν τοὺς κλέφτες τὸ ἔστειλαν τοὺς εἰς τὸ σαράγιον Κύπρ. || Ἄσμ.

Πιάνουν κι ἀξαγκωνιάζου τον κ' εἰς τ' ἄρθουρο κρεμ-μοῦ τον (πιάνουν κτλ.) Κάμπ.

Πιάστε τῷ ἀξαγκωνιάστε με τρεῖς δίπλες τ' ἄλυσιδιν τῷαί ράφτετε τ' ἀμ-μάδκια μου τρεῖς δίπλες τὸ ραφίδιν Κύπρ. Συνών. ἀξάγκωνίζω.

ἀξαγκωνίζω Κύπρ. ἔξαγκωνίζω Κάμπ. ἔξαγκωνίζω Θήρ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐξάγκωνίζω.

Ἀξάγκωνιάζω, ὁ ἴδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Δένουν καὶ ἔξαγκωνίζου τον κ' εἰς τ' ἄρθουρο κρεμ-μοῦ τον (δένουν κτλ.) Κάμπ.

ἀξαγόραστος ἐπίθ. Ἦπ. Λευκ. — Λεξ. Δεξ. Μπριγκ. ἀξογόραστους Ἦπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Χουλιάρ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξαγοραστὸς < ξαγοράζω.

1) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεπληρώθη ἡ τιμὴ Ἦπ. (Χουλιάρ. κ. ἄ.) Λευκ. — Λεξ. Δεξ. Μπριγκ.: Τὸ 'χου ἀξαγόραστου τοῦ μ' λάρ' ἀκόμα (δὲν ἐπλήρωσα ὅλα τὰ ὀφειλόμενα) Χουλιάρ. 2) Ἀνεκτίμητος, πολὺτιμος (ὁ μὴ δυνάμενος δηλ. νὰ ἐξαγορασθῇ διὰ χρημάτων) Ἦπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Χουλιάρ. κ. ἄ.): Ἀξαγόραστους ἄθρουπους Ζαγόρ. Ἦ καλωσύν' π' μοῦ 'κανις εἶνι ἀξαγόραστη Ἰωάνν.

ἀξαγόρευτος ἐπίθ. Ζάκ. Ἦπ. Θήρ. Κρήτ. Πελοπ. (Λακων.) Σύμ. κ. ἄ. — Λεξ. Δεξ. Ἦπίτ. Μπριγκ. ἀξασόρευτος Θήρ. ἀξαγόρεφτους Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀξαβούρευτος Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) ἀξηγόρευτος Κύπρ. ἀξηγόρευτος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξαγορευτὸς < ξαγορεύω. Ἦ λ. καὶ παρὰ Σομ. Ὁ τύπ. ἀξηγόρευτος καὶ μεσν.

Ὁ μὴ ἐξαγορευθεὶς, ὁ μὴ ἐξομολογηθεὶς ἐνθ' ἄν.: Μετάλαβε ἀξαγόρευτος Κρήτ. κ. ἄ. Ἀξαβούρευτος καὶ ἀκοιρώτητος ἐπέθανεν Κερασ. Συνών. ἀξεμολόγητος.

ἀγώγιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀξασίστος Νάξ. (Ἀπύραν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξαγωγιστὸς < ξαγωγίζω.

Ὁ μὴ ἀπαλλαγεὶς τῶν χωμάτων καὶ χόρτων, τὰ ὅποια τὸν φράσσουν, ἐπὶ ὁπῆς, στέρνας κττ.

ἀξάκριστος ἐπίθ. Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξακριστὸς < ξακρίζω.

Ὁ μὴ ἀποκοπεὶς κατὰ τὰ ἄκρα: Βιβλίο-χαρτὶ ἀξάκριστο.

ἀξανάποιτε ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ξαναποιτέ < ξαναποῦ (ξαναποιῶ).

Ἄζυμος: Ἄντε ἀξανάποιτε (ἄντε = ἄρτος).

ἀξανάρτυστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀξανάρτ' γους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξαναρτυστὸς < ξαναρτύνω.

Ὁ μὴ τρώγων πασχαλινὰ φαγητά. Συνών. ἀμαντζίριστος 1, ἀμύλωτος 3.

ἀξανάσαστος ἐπίθ. ΜΜαλακάς. Ἀσφόδ. 82 καὶ 133 ΣΜατσούκ. Γλυκοχαράμ. 73

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξανασαστὸς < ξανασαίνω.

1) Ὁ μὴ ξανασαίνων, ὁ μὴ ἀναπνέων, ἄπνους ΜΜαλακάς. Ἀσφόδ. 82: Ποίημ.

Τῆς Σίβυλλας ἡ ἐφτάλφα σοῦ σφραγίζει

τὸ πικραχειλὴ σου, ἀξανάσαστε, ἀδελφε

2) Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ ἡσυχίαν, δυστυχισμένος ΜΜαλακάς. Ἀσφόδ. 133 ΣΜατσούκ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Κόσμε φτωχέ, ἀξανάσαστε, δυστυχισμένε,

μέρα καὶ νύχτα πάντα εἰς τὴ βοή

ΜΜαλακάς. ἐνθ' ἄν.

Κ' ἡ μάνα της σὰν ἄκουσε τὴν κόρη ντροπιασμένη,

βαρύνγνωμη, ἀξανάσαστη, χλιμμένη εἰς τὸν καημὸ της

ΣΜατσούκ. ἐνθ' ἄν.

ἀξανέμιστος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀξανέμιστος Χίος

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξανεμιστὸς < ξανεμίζω.

Ὁ μὴ λικμηθεὶς, ἀλίκμητος ἐνθ' ἄν.: Ἀξανέμιστο κοιθάρι-σιτάρι. Συνών. ἀλίχνιστος.

ἀξάνοιχτος ἐπίθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξανοιχτὸς < ξανοίγω.

Ὁ μὴ ξανοιγμένος, ὁ περιορισμένον βίον ζῶν, αἰδήμων ἐνθ' ἄν.: Ἀξάνοιχτο κορίτσι Λεξ. Πρω. Συνών. ντροπαλός.

ἄξαντος ἐπίθ. Εὐβ. (Κονίστρ.) Πελοπ. (Κυνουρ.) Κῶς — Λεξ. Μπριγκ. ἄξαςος Σύμ. ἄξαςος Εὐβ. (Στρόπον.) ἄξαστος Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) ἄξαστος Πελοπ. (Λακων.) ἄξαςος Πόντ. (Ὁφ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ξαντὸς < ξαίνω.

Ὁ μὴ ξανθείς, ἐπὶ ἐρίου, βάμβακος κττ. ἐνθ' ἄν.: Μαλλιά ἄξαντια Κονίστρ. Ἀξάδου μαλλί Στρόπον. Συνών. ἀλανάριστος 1, ἀλάναρος, ἀξάγκλυστος 1.

